

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף צב.

כל קרבנות הציבור אינם טעונים סמיכה חוץ משנים, איזה הם?

שעיר המשתלח	שעירי ע"ז	פר הבא על כל המצוות	
אין סמיכתו סמיכה ¹	סומכים	סומכים	לר' שמעון
סומכים ²	אין סומכים	סומכים	לר' יהודה

"וכפר את מקדש הקודש", על מה בא לכפר? [תוד"ה וכפר].

על מה מכפר?	
על טמא ששימש בק"ק בהיכל ובמזבח ³	לרש"י בשבועות
על טמא שנכנס לק"ק או נגע במזבח ⁴	לרש"י כת"י כאן
על כל ההזאות ללמד גם לשאר כהנים גדולים חוץ מאהרן	לתוס'

ישראל וכהנים, במה מתכפרים בעבירות דלהלן?

בטומאת מקדש וקדשיו	בשאר עבירות	
כהנים: בדם הפר ישראלים: בדם השעיר הפנימי	בוידוי שעיר המשתלח	לר' יהודה
כהנים: בדם הפר ישראלים: בדם השעיר הפנימי	כהנים: בוידוי הפר ישראלים: בוידוי שעיר המשתלח	לר' שמעון

¹ פי' דס"ל לר"ש שאין אהרן ובניו מתכפרים בשעיר המשתלח, וכיון שאין סמיכה אלא בבעלים, אי"כ הסמיכה שאהרן ובניו סומכים על שעיר המשתלח לא נקראת סמיכה.

² ס"ל לר' יהודה שאהרן ובניו כן מתכפרים בשעיר המשתלח על שאר עבירות, ושפיר חשיב סמיכה בבעלים.

³ ועל זה הקשו תוס', דלא מצינו שמכפר שעיר הנעשה בפנים על מי שמשמש בטומאה.

⁴ וגם על פירושו זה הקשו תוס' ג' קושיות, חדא דאם מיירי על כפרה של טומאת מקדש וקדשיו למה צריך קרא על כל אחד, הרי בכרת לא מצאנו על כולם אלא פסוק אחד, [ותירצו קושיא זו]. עוד הקשו, דלמה אמר ר' שמעון בשבועות על הפסוק הזה שממקומו הוא מוכרע ממה שהמשיך הפסוק לומר "ומפשעיהם לכל חטאתם" - חטאים דומיא דפשעים - שמיירי בטומאת מקדש וקדשיו ולא על דברים אחרים, הא לפירוש רש"י כאן כל הפסוק דוכפר וגו' מדבר בענין טומאת מקדש וקדשיו. ועוד הקשו, שביומא הביאו פסוק זה לענין הזאות.

הוסף ע"י כולל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף צב:

האם שעירי ע"ז? טעונים סמיכה, על ידי מי, ומנין?

מנין?	האם טעונים?	
"וסמך ידו על ראש השעיר" - לרבות שעירי ע"ז	טעונים וע"ז זקנים ⁵	לר' שמעון
"וסמכו על ראש הפר" - פר טעון סמיכה ולא שעירי ע"ז ⁶	אינם טעונים כלל	לר' יהודה

⁵ כן היא מסקנת הגמ', ואף שבתחילה הביאה הגמ' ברייתא שדרשה אליבא דר' שמעון שפר טעון סמיכה בזקנים ואין שעירי ע"ז טעונים סמיכה בזקנים אלא באהרן, הסיקה הגמ' שברייתא משובשת היא - דהא אין סמיכה אלא בבעלים ואהרן לאו בעלים הוא. והדרשה היא, וסמך אהרן על ראש השעיר החי - החי טעון סמיכה באהרן - ואין שעירי ע"ז טעונים סמיכה באהרן אלא בזקנים.

⁶ כן כתוב להדיא בברייתא בטעמו של ר' יהודה, והקשתה הגמ' הא לעיל אמרינן הלכה למשה מסיני "שתי סמיכות בציבור", וא"כ תיפוק ליה שאין סמיכה בשעירי ע"ז משום שכבר יש סמיכה בפר הבא על כל המצוות ובשעיר המשתלח. ותירצה הגמ', "גירסא בעלמא". ויש ב' לשונות ברש"י כת"י, הלשון הראשון מבארת דאיה"נ עיקר לימודו של ר' יהודה מההלכה הנ"ל - וקראי אסמכתא בעלמא. והלשון האחר מבארת, שלר' יהודה לית ליה להלכה הנ"ל, ומה שאמר ב' סמיכות בציבור - הוא לסימן בעלמא, ועיקר הלימוד הוא מהפסוק.